

дѣланя, и нећею чрезъ предузиманя и писанѣ
књига више пропадати. Ђданъ списатель,
кои є само на свое нарѣчие ограниченъ,
єдва само толико књига печата, колико є^т нуждно да трошакъ печатнѣ подмири. До-
кле годъ поедини Славянска племена у своїй
неузаймности и отуђиваню остану, donde не-
ћеду цветаюће и постоянно књижество имати,
врь оно є само онди, гдји млого књигокупца
и читателя имаде, млого читателя само има
онде, гдји є млого люди, а млого люди само
онде, гдји є једанъ велики, пазећи се, узаймно
познаваюћи и любљи народъ. Зато и путу-
ю Мађари, што су само једанъ мали народъ,
у друге части света, у Азијо Монголцима, Тибе-
танцима и другима, да бы тамо свое предке или
браћу, или једанъ ныма баръ подобанъ народъ
нашли, и чрезъ то једанъ велики просторъ и-
ли публикумъ за свою књижевность добили.
Цветанѣ књижества, ѕзика и изображения јед-
ногъ народа, ма да оно како унутарнѣ ус-
пѣва, подпомаже се и поспѣшествує, то о-
петъ ако жели да не заостане, нуждно му є
да и споляшић свое границе разшири. Да бы
ми пакъ ове разширили, нетребамо ни путе-
шествия, ни войске, ни побѣда, само треба
да оне нась разставляюће зидове срушимо,
или прозоре и врата ради лакшегъ сообще-
ния на ныма пробијемо, да бы тако једанъ ве-
лики народни домъ представили.

3. Полза ѕзика: свако нарѣчие добива